

מנוחת אנשי האור

התקבל בתקשור שנערך בתל אביב ב-20.11.21

אם כך, שלום.

אם כך, אנו מתחילים. מפגש נוסף, הזדמנות נוספת לעסוק בשינויים שבני האדם עוברים, בשינויים שעולם זה עובר, ובעיקר בניסיון של בני האדם לאזן את חוסר האיזון.

ניסיון זה מתעצם עד מאוד בעודכם מתמודדים עם אי-ודאות, בעודכם מתמודדים עם השפעות של וירוס ושל פחד. ישנו חוסר איזון שבני אדם פעם אחר פעם מנסים לשנותו, מנסים להחזיר מציאות לאיזון - מציאות פנימית ומציאות חיצונית. לאזן בין צרכים, לאזן בין רצונות, לאזן מצב נפשי, לאזן את האופן שבו החיים מתנהלים.

מרבית בני האדם אינם עוסקים באופן מודע באיזון, אבל רבים עוסקים בשגרה ובחופש ובצדק ובמה נכון ובאופן בו הדברים צריכים להיות ומה חייב להיות ומה כדאי ומה מותר ומה אסור. בני האדם עוסקים בחוקים ובשליטה, הם עוסקים במרד ובחופש. המשותף לכל זה, גם אם הדברים נשמעים שונים למדי, הוא הניסיון של בני האדם למצוא איזון, ליצור איזון, שיאפשר הרגשה יותר טובה וחוויה פנימית שאנו נגדיר אותה, לצורך מפגש זה וזמן זה, כמנוחה.

האיזון שבני האדם מבקשים להגיע אליו מתגלם ומתבטא בחוויה של מנוחה. מנוחה ממאמץ, מנוחה מאי-ודאות, מנוחה מפחד, מנוחה משינוי, מנוחה מהצורך לעמוד על המשמר. חוויתם כל כך הרבה פעמים חוויות של שינוי שיצר קושי, יצר כאב, יצר אובדן ועורר פחד, שאתם רגילים לעמוד על המשמר. בזמן זה של קורונה, העמידה של בני האדם על המשמר היא גבוהה מתמיד. בתוך זה ובגלל זה, בני האדם מבקשים יותר מאי פעם להגיע למנוחה, לחוויה של מנוחה, ליצור איזון, שדבר לא יזוז מצד אחד ובו זמנית, שמה שצריך לזוז יזוז. כלומר, שהרגשות לא יזוזו ושאי הוודאות לא יהיה גבוה, שהתדירות של השינוי לא תהיה גדולה כדי לאפשר את התנועה המוכרת, זו שבני אדם רבים מגדירים בתור שגרה.

הנה, גם כעת, בזמן זה, הניסיון של בני האדם להגיע לשגרה מופר, שכן הווירוס לא סיים את תפקידו. כלומר, בני אדם עוד לא סיימו את השימוש בו, והתנועה נמשכת בין שינוי כזה לשינוי כזה, בין מציאות כזו לבין מציאות כזו. בני האדם מבקשים, בתוך תנועה זו, ככל שהם יכולים, להגיע לאיזון.

איזון הוא טעות

רבים מכם עשויים לתהות ולחשוב שאיזון הוא דבר מה הרמוני, ומאחר ומרבית האנשים אשר שומעים מילים אלו עוסקים בעולמות של רוח וריפוי, המילה איזון נתפשת אצל מרביתכם כמילה בעלת קונטציה חיובית. אנו יכולים לומר בהקשר של הדברים שאנו מוסרים במפגש זה כי מדובר בטעות.

האיזון שבני האדם מבקשים להגיע אליו הוא איננו באמת איזון כזה שיש בו אפשרות לכל הדברים להיות. חשוב להבין כי הכול מאוזן מלכתחילה, גם כאשר מציאות משתנה ללא הרף, גם כאשר היא נמצאת בסוג כזה או אחר של כאוס. אנו יכולים לומר מנקודת המבט שלנו שהכול מאוזן כל הזמן. כלומר, נקודת המוצא, שמתוכה הכול קיים, מאפשרת לכול להיות. הכול יכול להיות ביקום בכלל ובאופן ספציפי בעולם זה של בני האדם.

זהו עולם של בחירה חופשית, ומאחר ומדובר בבחירה חופשית, הכול אפשרי. כלומר, המשחק כולו בכדור הארץ מתקיים מתוך איזון, והוא מאפשר לחקור קצוות, התנהגות מסוימת, דרך חיים מסוימת, אמונה מסוימת, הרגשה מסוימת. אתם יכולים בכדור הארץ ליצור עולמות המבטאים ומממשים בחומר כל מיני סוגים של תפישות עולם, של הרגשות, של אמונות, של חוויות, של רצונות. כלומר, אתם יכולים להוציא את המציאות מכלל איזון, להגיע אל מצבים של מצוקה, של חוסר, לעתים של עודף שאינכם יודעים מה לעשות איתו, ונקודת המוצא היא שהכול מאוזן.

כאשר אנו מדברים ואומרים שהכול בסדר, לזה אנו מתכוונים. הכול מאוזן כפי שהוא ובתוך האיזון, אתם יכולים לבחור את הבחירות שלכם. אתם יכולים לבחור איזה עולם אתם רוצים ליצור, אילו איכויות אתם רוצים לחזק, אילו שיתופי פעולה ליצור ואת מה להגשים.

במרבית הזמן, הבחירות אינן נעשות במודע, אך ככל שאתם הופכים להיות יותר ויותר בעלי הבית, אתם נהיים יותר ויותר מודעים לבחירות, לאפשרות לבחור, ומכאן שהבחירה שלכם הופכת להיות יותר ויותר אקטיבית, יותר ויותר מודעת, בהחלט.

כל בחירה היא בחירה בהגשמה מסוימת, ביצירה של תנועה מתוך ראייה מסוימת. אתם מבקשים להגשים רצון מסוים, לחוות חוויה מסוימת, ואתם מתקדמים בזה ויוצרים את זה. אתם יכולים לשנות את דעתכם ואת הבחירה שלכם כאשר אתם בוחרים בכך.

השליטה אינה אפשרית

זה מה שקורה בעולם זה, כפי שאמרנו קודם: לא פעם, במודע ושלא במודע, בני אדם מביאים את עצמם ואת העולם שלהם לחוויה קיצונית, לעתים של חוסר, לעתים של עודף, כחלק מתהליך של התפתחות. מנקודת מבט אלוהית, אנו נאמר שהכול מאוזן, כלומר הכול בסדר. זו נקודת המוצא, וכאשר בני האדם, בתוך הבחירות שלהם, מבקשים להחזיר את הכול לכדי איזון, הם מבקשים

למעשה שליטה. זו איננה באמת בחירה באיזון, זו בחירה בשליטה. אתם מנסים במודע ושלא במודע לכפות דעה ורעיון על מציאות ואתם קוראים לכפייה הזו 'איזון'. אתם רוצים שהמציאות הפנימית או החיצונית תהיה בעלת אופי מסוים ואתם מגדירים זאת בתור איזון, בתור שגרה, ואתם משקיעים בזה אנרגיה, מוכנים במודע או שלא במודע לשלם מחיר כדי להגיע לאן שאתם רוצים, כדי ליצור את המציאות שאתם רוצים.

אנו נדבר על ההבדל בין בחירה ויצירת מציאות לבין כפייה, אבל אנו מבקשים בשלב זה להסביר שכאשר בני אדם מבקשים ליצור איזון מחודש, כאשר בני אדם מבקשים לחזור לשגרה, הם מבקשים למעשה שליטה, וזו הופכת להיות פחות ופחות אפשרית. עם זאת, אפשר לומר כי הבחירה של בני אדם לשלוט היא אפשרית, שכן זהו עולם של בחירה חופשית. אז כיצד זה יכול להיות? אם העולם כולו הוא עולם של בחירה חופשית, אז כיצד זה אפשרי שאתם אינכם יכולים לבחור בשליטה? מדוע זה כך?

כאן אנו מבקשים להזכיר שהבחירה שמניעה את המסע שלכם היא איננה רק הבחירה המודעת. כלומר, זה איננו תלוי אך ורק במה שאתם אומרים לעצמכם בראשכם, כאשר אתם חושבים על המשך הדרך. ישנו רובד נוסף של בחירה, שהיא איננה מודעת, שהביאה אתכם לעולם זה בגוף זה בזמן זה. הבחירה הנשמטית היא בחירה לקחת חלק בעולם משתנה, המבקש לחזור מחדש להיות חלק - חלק מהמשפחה האלוהית, חלק מהאופן שבו עולם זה יכול לעבוד, חלק מהאופן שבו אתם יכולים להיות.

הבחירה הקולקטיבית היא בחירה בחיבור מחדש, לחזור להיות חלק מהמשפחה, לחוות חופש ושיתוף פעולה ואת הביטוי של האלוהות בעודכם בגוף. זו הבחירה. היא משותפת לכל בני האדם, והיא משפיעה במידה כזו או אחרת על מי שאתם. כלומר, האדם עשוי לבחור באופן מודע בשליטה, אבל הוא גם מושפע מבחירה נשמטית, המבקשת לחזור לשיתוף פעולה - וכאן הוא המקור להתנגשות שאתם עשויים לחוות.

בחירה בחיבור מחדש

בני האדם יגידו 'בסדר גמור, אז אנו מבקשים לבחור בשגרה, באיזון, ביצירה של שליטה כזו או אחרת, כדי להגיע למנוחה', אבל זה איננו אפשרי כל-כך בקלות. זה עשוי להיות אפשרי לזמן מה אבל לא כדרך חיים, לא כפי שהיה אפשרי בעבר. זאת משום שישנה בחירה משותפת, קולקטיבית, בחיבור מחדש, ביצירה של שינוי מהותי בעולם זה. הבחירה המשותפת משפיעה עליכם, כך שאתם עשויים ליצור סוג של איזון לזמן מה, ואז לאבד אותו, לנסות ליצור אותו שוב ולאבד אותו שוב, וכן הלאה וכן הלאה.

זה קורה לבני האדם ברובד האישי וגם במציאות הקולקטיבית, וזה קורה כדי לחשוף את המנגנונים שמניעים את בני האדם, את האופן שבו אתם משתמשים בפעולות שמהותן הוא כפייה ושליטה כדי להשיג מנוחה.

שיתוף פעולה מביא למנוחה

אתם יכולים להגיע למנוחה מתוך שיתוף פעולה, אבל שליטה היא איננה שיתוף פעולה. שיתוף פעולה הוא כאשר היבטים שונים של המכלול יוצרים ביחד מציאות חדשה. שליטה היא כאשר היבט אחד מתוך המכלול מנסה לכפות על שאר ההיבטים כיצד להיות.

הראש אינו יכול לכפות על הרגש, הרגש אינו יכול לכפות על הראש וגם הגוף אינו יכול לכפות, ולעתים גם לא הלב. אף אחד מההיבטים אינו יכול לכפות את עצמו על היבטים אחרים. ישנו צורך ללמוד שיתוף פעולה מהו בין ראש לרגש לגוף ללב. הרביעייה, שאפשר לומר כי היא מקודשת, היא היוצרת את הבסיס שמתוכו אתם מתפתחים.

שיתוף פעולה הוא המקום אליו אתם הולכים ושליטה, גם אם אתם רגילים בה, היא איננה מתאפשרת כפי שאפשר היה בעבר. כל זה, כאמור, כדי להגיע וליצור מציאות וחוויה של מנוחה, של מנוחה.

קבלה יוצרת מנוחה

בני האדם מבקשים לנוח, כמו לחזור הביתה אל הבית ממנו בני האדם נולדו. לא הבית הפיזי, אלא זה האלוהי, ולנוח בתוכו. זה מה שבני האדם מבקשים לעצמם בזמן זה במיוחד, אבל המנוחה איננה דורשת היעדר שינוי והיא איננה דורשת ודאות מוחלטת. המנוחה אינה באמת דורשת שרגשות כאלה ואחרים לא יהיו או שיהיו אבל בעוצמה יותר נמוכה.

כדי לחוות מנוחה, אתם אינכם צריכים לשנות את עצמכם כליל. בשביל לחוות מנוחה, עליכם לקבל את עצמכם, להכיר את עצמכם, ומתוך זה לדעת לקבל שאתם זה מי שאתם.

יש בהחלט אפשרות לרפא ולשנות היבטים שונים, אבל אתם, מי שאתם כעת, זה מי שאתם, והמסע שלכם הוא המסע שלכם והקבלה של זה, של העובדה הזו שאתם מי שאתם ושהמסע שלכם הוא המסע שלכם - הקבלה של כל זה יכולה ליצור מנוחה.

אתם אינכם צריכים להיות על-אנושיים כדי לנוח. עליכם ללמוד להיות אנושיים כפי שאתם, להתמסר לכך, כדי לנוח.

המנוחה היא איננה היעדר אור והמנוחה היא איננה היעדר קולות. המנוחה היא איננה מציאות שבה דבר לא משתנה, או משתנה רק במידה הנוחה ביותר. מנוחה היא קבלה של הדברים כפי שהם, גם של מה שאתם חווים או מגדירים בתור חוסר איזון. גם החוויה של חוסר איזון היא החוויה שיכולה להיות, בעודכם חווים מנוחה.

לנוח בעודכם לא מאוזנים ועוד יש בלגן, פיזי או רגשי או תודעתי, להסכים לנוח בתוך הדברים כפי שהם.

זה איננו קל, מה שאנו מציעים, ועל בני האדם השונים למצוא את הדרך שלהם כדי להגיע לאותה מנוחה, אם הם בוחרים בכך. זה איננו קל, אך נדמה שהמלחמה שנוצרת מתוך הרצון לשלוט ולכפות קשה הרבה יותר, מכבידה הרבה יותר; להתאמץ לשנות את עצמכם, את האנשים מסביבכם, את המציאות שלכם בשביל לחוות מנוחה.

הרצון בשינוי הוא חשוב. בהחלט שיש לעתים מה לשנות, מה לגלות, בהחלט. אבל אפשר לנוח תוך כדי תנועה. זה עשוי להישמע מורכב ואולי אפילו קשה, מעורר תהייה איך עושים את זה. אנו, כמי שבוחנים את המציאות מנקודת מבט פחות מעורבת, יכולים לומר שהאמונה של בני האדם שהם יכולים להגיע לאיזון והכפייה תשרת אותם, שהשליטה טובה להם, האמונה הזו היא הדבר הלא הגיוני במציאות. היא איננה טעות, אבל היא גם לא אפקטיבית כפי שאתם חושבים, והיא איננה הכרחית כפי שאתם עשויים להאמין. אתם אינכם זקוקים לה כדי לנוח.

כדי לנוח באמת, כל מה שעליכם להסכים זה להיות כפי שאתם כעת.

אלו הן המילים שלנו לפעם זו.

שמחנו,
אם כך שלום.

טוהר.